

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 44

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

422
J. P.
Falun. 17. 4. 79.
Nu har Robinsons kort af undersökningen
den svenska Byggnadsmanen i Sverige
härskade.
Jag vill inte ha hans bref
med, bryr mig ej en smula
därför, för att jag håller om
hvilket tidande det är att
läsa franska med stort intresse.
Jag tycker bara om Rommens
historia. Jag måtte väl ha
sagt min mening om den saken
förut. Det var en sådant ovill-
kligt skada, att jag ej skref
af Haja Flussens sida för sida
och så småningom. Då hade du
nag blifvit glad. Inte skall du
heller tacka mig för att jag afsä-
der

nu i öfver. Skulle också vil jag för
och om jag kunde göra något för
jag tycker mer om hans än om
du är jag är med, det är alltså en
samling. Men tänk igenom först
om du fått allt på sin rätta plats
och i rätt ordning så slipper jag
gåna dig ledse, du vet att det brukar
göra dig mycket som behöfs.
Jag har skrifvit runt nu fem
sidor sidan, men nu är det ett par
kapitel, som taga emot. De vara
fullt stämningstätt skrifva. Det
skall sättas in nu. Det är så ka-
oniskt, att denna berättelsen har blif-
vit alldeles af sig själf en reprodukt-
tion af sagans La Belle et la Bête,
Räumer eller den? Jag märkte det först
då det var färdigt komponerat. Den
är så lika att jag ej kan medgå att
begagna mig af det.

Skif inte und för att jag vill ha bref
om jag vet hvilken heter det är, men

du i härtas. om jag haft en enda
tanke på att du skulle hålla ett
sådant läfte hade jag visst tillåtit.
Men hur skulle du kunna det och
då menade jag att det var onödigt.

Skj nu vill jag ej störa dig, ty
jag kan förstå godt du måtte
vara lycklig, men skrif ordbetlin-
ga bref när du ändå partar på
mig bläck och papper. Nästa gång
jag får något sådant här läser jag
det icke.

Jag blef riktigt lycklig öfver
brefkastet från Betty. Om det
är någon förtjänt i ett stryke
bort det som är fräktigt nå
har jag gjört en del för den

nu. Det gör den nog. Dina betän-
ingar. Jag har varit i
högst af ganska gott humör, men det föll
särskildt. Det är jag mycket
stolt öfver, förstås. Det var-
nollertid bra väl, att de ha för-
stånd mig i Stockholm att se att
den är bra. Det blir mycket
mycket roligt att få uppnå en
rangförfattarinnas till här i la-
det. Men står jag så ensam mot
alla karlarna, att de reut af-
gjtra, att det finns någon skrif-
vande skrivna mer. Och de
taugifvande ha ju ej respekt för
något annat än kaustvärnsverket.

Du skall väl höra Almqvist-
oftonen, den som jag ej fick höra.
Ja, du skall snart få se
manuskript. Jag tänker bättre